

rozum
a cit

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ ROZUM A CIT

ZPRAVODAJ

ZIMA2012

www.rozumacit.cz

V SOUČASNÉ DOBĚ NABÍZÍME NAŠE SLUŽBY V TĚCHTO PROJEKTECH:

PORADENSKÉ CENTRUM

Poskytujeme:

- informace o náhradní rodinné péči
- sociálně-právní poradenství
- psychologické poradenství a psychoterapii pro děti a náhradní rodiče
- pomoc při řešení obtížných rodinných situací
- mediaci při řešení konfliktů v rodinných vztazích
- podporu pro pěstouny-prarodiče, tety, strýce v rámci svépomocné skupiny pro příbuzenskou pěstounskou péči

tel.: 323 605 782, 733 102 901; e-mail: poradna@rozumacit.cz

Využijte také supervizi pro náhradní rodiče – neváhejte a obraťte se na nás na telefonním čísle: 323 605 782 nebo na: poradna@rozumacit.cz.

DOPROVÁZENÍ NÁHRADNÍCH RODIN

Nabízíme:

- dlouhodobou a intenzivní podporu náhradních rodin
- individuální práci s rodinou v domácím prostředí
- péči doprovázejícího pracovníka – „průvodce“
- odlehčující službu pro náhradní rodiny

tel.: 323 605 782; e-mail: doprovazeni@rozumacit.cz

tel.: 774 499 305; e-mail: odlehцени@rozumacit.cz

VZDĚLÁVACÍ A TERAPEUTICKÉ SLUŽBY

Pořádáme:

- odborné semináře
- víkendové tvůrčí a terapeutické pobyty
- arteterapeutické a dramaterapeutické letní pobyty
- setkání pěstounských rodin

tel.: 323 604 504; e-mail: sluzby@rozumacit.cz

OSVĚTA A PROPAGACE NÁHRADNÍ RODINNÉ PÉČE

- odborné publikace v oblasti náhradní rodinné péče
 - konference, diskuze, mediální výstupy
-

Pro koho jsou naše služby určeny:

- děti v náhradních rodinách
- mladistvé v náhradních rodinách
- náhradní rodiče
- biologické rodiče dětí svěřených do NRP
- odbornou i laickou veřejnost

Rozum a Cit má ve svých řadách tyto odborníky:

- psychologa
- sociálního pracovníka
- speciálního pedagoga
- psychoterapeuta
- arteterapeuta
- supervizora
- mediátora

NOVELA ZÁKONA O SOCIÁLNĚ-PRÁVNÍ OCHRANĚ BYLA PŘIJATA

Dne 7. 11. 2012 Poslanecká sněmovna přehlasovala veto prezidenta a novelu zákona č. 359/1999 Sb. o sociálně-právní ochraně dětí přijala.

CO VÁS V NEJBLIŽŠÍ DOBĚ ČEKÁ?

- Všechny stávající pěstounské rodiny **uzavřou během prvního pololetí roku 2013 Dohodu o výkonu pěstounské péče**, na základě které budou doprovázeni odbornou službou.
- **Pěstouni se mohou rozhodnout**, zda Dohodu uzavřou s pracovištěm OSPOD nebo s občanským sdružením, které bude mít k tomuto účelu pověření.
- **Po 1.1.2013 všichni stávající pěstouni musí zažádat o odměnu pěstouna na Úřadu práce.**

PŘEHLED ZÁKLADNÍCH USTANOVENÍ, KTERÁ NOVELA PŘINÁŠÍ V OBLASTI NRP

Novela zákona 359/1999 Sb.

- Stanovení závazných postupů pro činnost orgánů sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD) a dalších účastníků systému.
- Zavedení standardů kvality práce a nastavení minimálních rámců činnosti pro všechny subjekty v systému.
- Rozvoj náhradní rodinné péče, zvýšení podpory pěstounské péče, hmotné zajištění pěstounské péče na přechodnou dobu, změna způsobu příprav pěstounů, vytváření podmínek pro zřízení podpůrných a odlehčovacích služeb pro nové i stávající pěstounské rodiny.

Náhradní rodinná péče

- Změny v oblasti zprostředkování.
- Změny v oblasti výkonu pěstounské péče.
- Pěstounská péče na přechodnou dobu.
- Převod pěstounských dávek ze systému státní sociální podpory.
- Zvýšení odměn za výkon pěstounské péče.
- Diferenciace příbuzenské pěstounské péče prarodičů v oblasti hmotného zabezpečení.
- Zrušení zařízení pro výkon pěstounské péče.

NRP - zprostředkování

- Ruší se zprostředkování na úrovni MPSV (jen podněty).

- Možnost rozhodnout o zamítnutí žádosti i před provedením odborného posouzení žadatele, pokud krajský úřad v průběhu řízení zjistí závažné důvody, pro které nelze žadatele zařadit do evidence žadatelů.
- Zprostředkování osvojení do ciziny – jen je-li ze všech okolností zřejmé, že dítěti nelze zprostředkovat pěstounskou péči ani osvojení v ČR, nebo nelze předpokládat, že by v budoucnu mohla dítě do péče převzít osoba příbuzná či blízká.
- Přípravy k přijetí dítěte do rodiny (specifické u PPPD) – novela stanovuje rozsah min. 48 hodin (72 u PPPD), méně u druhožadatelů (min. 4 hodiny).

Pěstounská péče, „předpěstounská péče“

- Pokud je dítě umístěno rozhodnutím soudu v ústavní výchově ve ZDVOP či v PPPD, případně pokud s tím rodiče souhlasí, může OSPOD před rozhodnutím soudu o svěření dítěte do PP dítět svěřit do tzv. „předpěstounské péče“ osobě, která má zájem stát se pěstounem.
- Novelou je zavedena možnost rozhodnutí o předpěstounské péči zrušit (dosud nebylo možné, ani pokud se např. ukázalo, že prostředí není pro dítě vyhovující).

Práva a povinnosti osob pečujících

- Právo na pomoc se **zajištěním osobní péče** („hlídací služba“) např. po dobu pracovní neschopnosti.
- Právo na pomoc se **zajištěním celodenní péče o svěřené děti v rozsahu min. 14 dní** v kalendářním roce („dovolená“).
- Právo na zprostředkování **psychologické, terapeutické nebo jiné odborné pomoci** min. 1x za 6 měsíců.
- Právo na **minimální rozsah poradenství** – bude stanovovat vyhláška.
- Povinnost v souladu s IPOD udržovat a rozvíjet a prohlubovat **sounáležitost dítěte s osobami blízkými** (rodiče, sourozenci, další příbuzní...).
- Právo na **pomoc při plnění těchto povinností** včetně pomoci při zajištění místa pro uskutečňování styku oprávněných osob s dítětem a při zajištění asistence při tomto styku.
- **Právo** na bezplatnou možnost **zvyšovat si znalosti a dovednosti** v oblasti výchovy a péče o dítě.
- **Povinnost zvyšovat si znalosti a dovednosti** v rozsahu min. 24 hod. v době 12 kalendářních měsíců.
- Povinnost **umožnit sledování naplňování dohody** o výkonu péče a spolupracovat s osobou pověřenou sledovat vývoj dětí.

Dohody o výkonu pěstounské péče (příp. rozhodnutí)

- Dohody (rozhodnutí) o výkonu PPPD za účelem zajištění nároků pečujících osob (pěstouni, pěstouni na přechodnou dobu, osobně pečující poručníci apod.) – dle konkrétního dítěte a rodiny.

- Subjekty oprávněné dohody uzavřít: obecní úřad obce s rozšířenou působností, krajský úřad, obec, osoby pověřené k výkonu SPOD.
- Stanovena možnost výpovědi dohod.
- Vznik nového nástroje systémového financování - státní příspěvek na výkon péstounské péče (48.000,-Kč/rok/dohoda či rozhodnutí).

Převod péstounských dávek ze systému státní sociální podpory

- Z úpravy zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, bude do zákona o sociálně-právní ochraně dětí převedena úprava dávek péstounské péče.
- Dávkami péstounské péče jsou:
 - a) příspěvek na úhradu potřeb dítěte,
 - b) odměna péstouna,
 - c) příspěvek při převzetí dítěte,
 - d) příspěvek na zakoupení osobního motorového vozidla,
 - e) příspěvek při ukončení péstounské péče (25.000,-Kč) – nová dávka

Zvýšení odměn péstouna

Výše odměny péstouna činí za kalendářní měsíc, není-li dále stanoveno jinak,

- a) 8 000 Kč, je-li pečováno o jedno dítě,
- b) 12 000 Kč, je-li pečováno o 2 děti,
- c) 20 000 Kč, je-li pečováno alespoň o 3 děti, je-li pečováno alespoň o jedno dítě, které je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost) nebo ve stupni III (těžká závislost) nebo ve stupni IV (úplná závislost), jde-li o osobu v evidenci, a to i v případech, že nepečuje o žádné dítě, nebo
- d) 24 000 Kč, pečuje-li péstoun alespoň o jedno dítě, které mu bylo svěřeno na přechodnou dobu, a toto dítě je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost) nebo ve stupni III (těžká závislost) nebo ve stupni IV (úplná závislost).
- Za každé další dítě svěřené do péče osoby pečující nebo osoby v evidenci se odměna péstouna podle písmene c) bodů 1 a 2 zvyšuje o polovinu částky uvedené v písmenu a).

Diferenciace příbuzenské péstounské péče prarodičů v oblasti hmotného zabezpečení

- Péstouni-prarodiče: **V případech zvláštního zřetele hodných může být odměna péstouna přiznána i těmto osobám**, zejména s ohledem na sociální a majetkové poměry osoby pečující nebo osoby v evidenci a jejich rodiny a s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu dítěte. Pro účely rozhodnutí o přiznání odměny péstouna je krajská pobočka Úřadu práce povinna si vyžádat vyjádření příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

Odměna „ve zvláštních případech“ bude i u prarodičů nároková.

- Odměna pěstouna se považuje za **příjem ze závislé činnosti** pro účely pojistného na sociální zabezpečení, pojistného na úrazové pojištění a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění

Pěstounská péče na přechodnou dobu

- Institut zaveden v roce 2006, téměř nevyužíván
- Zvláštní evidence PPPD, specifické posuzování i přípravy
- Jde o institut krizový, přechodný, cílem je umožnit rodičům upravit si poměry a převzít opět péči o dítě.
- Důvody svěření dítěte do PPPD:
 - a) rodič nemůže ze závažných důvodů dítě vychovávat (např. hospitalizace, VTOS)
 - b) uplynutí doby, než je možné dát souhlas s osvojením (6 týdnů po narození dítěte)
 - c) uplynutí doby, než je rozhodnuto soudem o tom, že není třeba souhlasu rodiče s osvojením (6, resp. 2 měsíce), do budoucna sjednoceno na 3 měsíce
- Návrh na svěření dítěte do PPPD může soudu podat pouze OSPOD.
- Soud rozhoduje rychlým předběžným opatřením dle § 76a odst. 1 věta druhá OSŘ, jde-li o případy dle písm. b), c).
- Soud nejméně 1x za 3 měsíce přezkoumává důvody trvání PPPD.
- PPPD může trvat **maximálně 1 rok**.

Osoby pověřené k výkonu SPOD

- Nové činnosti, které mohou pověřené osoby v rámci sociálně-právní ochrany vykonávat – zajištění přípravy žadatelů o NRP, možnost uzavřít s pěstouny dohodu o výkonu pěstounské péče, poskytovat odbornou pomoc a poradenství náhradním rodičům a jim svěřeným dětem.
- Zvýšení nároků na kvalifikaci osob, které se bezprostředně podílejí v rámci pověřených osob na péči o děti.
- Změny v oblasti vydávání pověření k výkonu sociálně-právní ochrany (např. závazné stanovisko kraje, kde má vzniknout nové zařízení sociálně-právní ochrany či jiná pověřená osoba).

ZDVOP

- a) zavedení limitů pro počet dětí umístěných ve ZDVOP a omezení počtu dětí na jednu pečující osobu (zvýraznění alternativy k ústavní péči a individualizace péče)
- b) změny ve výši státního příspěvku pro tato zařízení
- c) jasné stanovení práv a povinností ředitelů zařízení
- d) omezení doby pobytu v zařízení
- e) zavedení standardů pro výkon sociálně-právní ochrany pověřenými osobami v oblasti NRP a zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc.
- f) postupné sblížování se systémem sociálních služeb.

POZVÁNKA NA DVOUDENNÍ ZÁŽITKOVÝ VÝCVIK V OBLASTI NRP pro sociální pracovníky

- Chcete se blíže seznámit s problematikou náhradní rodinné péče?
- Rádi byste hlouběji pronikli do prožívání, postojů a motivů náhradních rodičů, biologických rodičů, i samotného dítěte svěřeného do náhradní rodinné péče?
- Chcete se ujistit ve své roli průvodce náhradní rodiny?

Pracovníci OS Rozum a Cit pro Vás připravili dvoudenní zážitkový výcvik, podobný tomu, co zažívají samotní náhradní rodiče v přípravách na svou budoucí roli.

Termín výcviku: 18.–19. březen 2013

Místo konání: výcvik se uskuteční v centru Prahy

Lektoři: Ludmila Hanušová – terapeutka, vedoucí Poradenského centra OS Rozum a Cit a **Bc. et Bc. Martin Galbavý – psycholog**, vedoucí projektu Doprovázení OS Rozum a Cit

POZVÁNKA NA DVOUDENNÍ ZÁŽITKOVÝ VÝCVIK pro náhradní rodiče

- Jsou témata náhradního rodičovství, která Vás trápí?
- Rádi byste hlouběji pronikli do prožívání a postojů dítěte svěřeného do náhradní rodiny?
- Potřebujete podporu v práci s tématem biologických rodičů přijatého dítěte a budování jeho dobrého sebevědomí?
- Chcete se ujistit ve své roli náhradního rodiče?

Termín výcviku: 20.–21. květen 2013

Cena: pro náhradní rodiče je kurz zdarma

Lektoři: Ludmila Hanušová – terapeutka, vedoucí Poradenského centra OS Rozum a Cit a **Bc. et Bc. Martin Galbavý – psycholog**, vedoucí projektu Doprovázení OS Rozum a Cit

FACILITAČNÍ VÝCVIKY

VÝCVIKY VE FACILITACI PŘÍPADOVÝCH KONFERENCÍ

Akreditace MPSV

Výcvikový program má dvě části:

- Dvoudenní tréninkový seminář **Jak zorganizovat případovou konferenci** – absolvent základního kurzu je schopen orientovat se ve struktuře případové konference, jsou mu srozumitelné role jednotlivých účastníků, je schopen svolat a zorganizovat případovou konferenci, umí vytvořit a zpracovat potřebné související dokumenty.

Počet vyučovacích hodin je 14.

Termín: 14.–15. 3. 2013

- Pětidenní tréninkový výcvik **Jak facilitovat případovou konferenci** – absolvent pokračujícího výcviku je schopen vést – facilitovat případovou konferenci, ošetřit bezpečí a emoce jednotlivých účastníků, umí aktivizovat skupinu k tvoření nápadů vedoucích k řešení či vylepšení situace klienta, umí dovést skupinu k vytvoření individuálního plánu, dokáže pracovat se skupinou, řídit diskuzi, zároveň si umí udržet neutrální pozici.

Počet vyučovacích hodin je 40.

Podmínkou účasti v návazném výcviku je absolvování semináře.

Pětidenní výcvik probíhá ve třech blocích: **18.–19. 4. 2013, 16.–17. 5. 2013 a 20. 6. 2013**

Seminář i návazný výcvik jsme také schopni připravit přímo **pro jednotlivá pracoviště v místě jejich působnosti** (pokud se vytvoří skupina alespoň o 7 lidech). Podmínky s Vámi rádi domluvíme individuálně.

Jako ochutnávku Vám můžeme nabídnout i seminář Jak zorganizovat případovou konferenci v rozsahu 6 hodin (není akreditován).

V rámci projektu zajišťujeme facilitaci a organizaci případových konferencí na klíč.

Bližší informace Vám rádi poskytneme individuálně prostřednictvím emailu nebo telefonu: **smutna@rozumacit.cz**, tel.: **+420 774 416 879**. Kontaktní osobou je **Martina Smutná** – vedoucí projektu Vzdělávací a terapeutické služby OS Rozum a Cit.

PĚSTOUN PROFESIONÁL

FIKCE NEBO NADĚJNÁ BUDOUCNOST?

Téma profesionální pěstounské péče, které se do popředí zájmu laické i odborné veřejnosti dostalo především spolu s novelou zákona o sociálně-právní ochraně dětí, vyvolává mnohé otazníky. Ačkoliv sami zatím nemáme mnoho přímých profesních zkušeností s pěstouny na přechodnou dobu, uspořádali jsme ve spolupráci s OS Cestou necestou, OS Radou pro rozvoj sociální práce a VOŠ Jabok dne 20.9.2012 **vzdělávací seminář “Pěstounská péče na přechodnou dobu”**. Podporovatelem tohoto semináře byla Nadace Terezy Maxové dětem. Cílem semináře bylo předat naše dosavadní poznatky o problematice pěstounské péče na přechodnou dobu nejen v legislativních souvislostech a teoretických podkladech, ale především v rámci praktického využití, které jsme mohli popsat hlavně díky poznatkům získaným od našich kolegů ze Slovenska (z OS Návrat), a také od pěstounů Hláskových, kteří touto formou péče pomohli již mnoha dětem v raném věku jejich života.

Ke spolupráci se nám také podařilo získat pěstounku, která se pěstounkou na přechodnou dobu stala sice neplánově, zvládla však tuto roli jako pravý profesionál a navíc byla ochotna svou zkušenost předat dál. Své postřehy zaznamenala v citaci následujícího textu určenému pro širokou veřejnost:

„Už v minulosti jsem slyšela děsivé příběhy o biologických rodičích, kteří nejen, že týrali svoje děti, ale když už se jejich děti složitou cestou dostaly konečně do náhradní péče nové rodiny, dělali této náhradní rodině naschvály, dělali je k smrti, manipulovali s dětmi atd... asi to nemusím rozebírat.

Naše zkušenost s biologickou rodinou je trochu jiná. A ráda bych se o to podělila. Moje první setkání nebylo zrovna moc příjemné. Vlastně to ani nebyl můj nápad, ale nápad tety z dětského domova. Při prvním setkání jsem se od matky dozvěděla jen to, že si podá žádost k soudu o svěření Aničky do své péče. Což taky za nějakou dobu udělala. Působila na mě odtažitě, uzavřeně a nervózně. I já jsem byla hodně nervózní... Asi bych na tomto místě měla napsat, že matka Aničku v DD navštěvovala, minimálně 1 x za 3 týdny. Malá tak byla zvyklá, že se máma vždycky objeví a pak zase na nějakou dobu zmizí. Bylo jasné, že Anička tím hrozně trpí. Když k nám přišla natrvalo, byla hodně uzavřená, o svoji matce téměř nemluví a bála se, že kvůli nám o matku přijde. Nevěděla jsem, co je v tu chvíli správné a tak jsem dala na svoji intuici. Matka se jevila jako nevyzrálá osobnost, ale nikdy malou netýrala. Myslím, že v mnoha situacích zřejmě ani nevěděla, jak má jednat a co by bylo správné.

Bylo to těžké, Anička plakala a bála se, že začátku nebylo jasné proč, později nám to řekla. Bála se, že ji matka přestane u nás navštěvovat. Co s tím? Co je správné,

co bych měla dělat? Nakonec jsem postupem času zvolila trochu jinou a možná trochu odvážnou strategii... podpořit jejich vzájemný vztah, dát oběma důvěru, že stále tady budou pro sebe a hlavně respektovat její matku takovou jaká je. Dnes jsem přesvědčená, že tohle rozhodnutí ovlivnilo celou naši péči.

Každý den jsme udělali nepatrný krůček, čím víc jsem mluvila o její matce a nechávala ji mluvit i o její širší rodině, tím víc byla otevřenější a vyrovnanější. Zašla jsem si s matkou na kafe a pak si povídala s Aničkou, jak její matka vzpomínala na to, když byla ještě miminko. Nezapomenu na ty rozzářené oči a touhu zjistit co nejvíc :o) Pokaždé, když jsme se s matkou viděly, usmály jsme se na sebe a Anička to od nás převzala.

Jak je zvykem u těchto dětí, měla snad jednu jedinou fotku jako miminko, ale neměla ji u sebe. Vlastně neměla u sebe jedinou fotku rodiny a tak jsem při jedné příležitosti udělala nejen jejich společnou fotku jí a bio matky, ale i její mamky samotné. Anička s ní pak spávala v posteli a dávala ji pusku na dobrou noc. Uvědomovala jsem si, že i když o tom ze začátku nemluvila, každý den na ni myslela a trápila se. Muselo to pro ni být tak těžké! Podporovala jsem jejich vztah, jak jsem jen uměla a myslím, že se jejich vztah upevnil a vím, že i ten náš. Na oplátku za tohle všechno jsem měla důvěru Aničky a krásné obrázky se srdíčky, kde mi napsala, že mě má ráda :o)

Jak jsem psala na začátku, tohle rozhodnutí ovlivnilo celou péči. Z uplakané a uzavřené holčičky se stala krásná, usměvavá a myslím, že i vyrovnaná slečna, která miluje tanec. Mnohokrát jsem ji viděla s mojí dcerou tancovat jen tak pro radost. Zpívala si v koupelně, dováděla s dětmi, hrála si se zvířátky a já měla pocit, že konečně začala prožívat svoje dětství ve všech barvách života :o)

Nedávno jsem byla s její bio matkou na kávě, vyprávěly jsme si o tom, jak se malá adaptuje v bio rodině. Říkala, že jednou vzala Anička svoji malou sestřičku a snažila se s ní tancovat jen tak ... pro radost :o) Každý ráno mají mazlíčí rituál a opravdu se matka snaží, aby Anička byla v pořádku. Řekla: „Anička by vás ráda viděla“... a já v tu chvíli věděla, že nám oplácí to, co jsme jim dali. Podporuje, abychom se s Aničkou vídali, aby náš vztah nezanikl :o)

Jsem pyšná, že jsme to, jako rodina, ustáli, že jsme drželi při sobě a vrátili jedné smutné a uzavřené holčičce úsměv a radost do života. Už se moc těšíme na setkání s Tebou, Aničko :o!”

Věříme, že péstounská péče na přechodnou dobu přináší významnou pozitivní změnu v péči o dítě ocitající se dočasně mimo rodinu a jsme připraveni tuto formu péče podpořit všemi našimi službami.

Lucie Salačová, metodička OS Rozum a Cit

JAK JSME SI UŽILI LÉTO S „MLAĐOCHAMA“

Léto je sice za námi, ale já stále vzpomínám na všechny pobyty, které s Vámi proběhly. Jedním z těch vyvedených byl čtyřdenní výlet do oblasti Kokořínska, do vesnice Osinalice.

Přes počáteční nejistotu s prostory a ubytováním (spalo se ve spacáku) se pobyt velmi povedl. Počasí nám přálo, až na jedno dopoledne, kdy přšelo po celou dobu dopolední venkovní aktivity, kde si každý měl vymyslet činnost, kterou by si vydělal buď na potřebné a chtěné věci, nebo mohl přijímat zakázky od vedení. Kdo měl dostatek odvahy, mohl zkusit štěstí ve „zlatém dole“ nebo v kasinu. Hra vedla k zamyšlení se nad hodnotou vydělaných peněz. Nechybělo ani kostýmové řádění. Všichni jsme dostali možnost převléknout se a zároveň tak převtělit do svého hrdiny, na kterém obdivujeme jeho dobré vlastnosti. Na večeri hrdinů se tak sešel opravdu široký výběr hodných, odvážných, spravedlivých a milých osobností.

I když se to možná nezdá, během hraní se vždy velmi pilně pracovalo. Každý měl možnost zastavit se, odpočinout si od všedních starostí a pracovat na sobě samém - uvědomění si hodnot, které jsou pro mne důležité, vyzkoušet si hospodaření s penězi, najít si cíl a podrobně rozpracovat cestu k jeho dosažení, podpořit vlastní sebevědomí apod.

Na tom všem se stihlo během čtyř dnů intenzivně zapracovat. Ale nevyděste se, mezi vážnými tématy se našly i hry na vyběhání a relaxaci. Každé ráno byla joga-rozcvička, abychom nasbírali dostatek energie na celý den a pokud nebylo ošklivo, večer se dalo sedět u ohýnku.

Pokud budete mít dostatek odvahy, přihlaste se na příští léto i Vy. Akce je určena mladým lidem od 15 – 22 let.

Lenka Hryzová

Podporovatel projektu je ING Bank - fond Nadace Terezy Maxové dětem.

Nadace Terezy Maxové dětem

Poděkování dobrovolníkům!

Možná jste měli možnost si všimnout, že od minulého roku na většině akcí pomáhají dobrovolníci, kteří doplňují a podporují sílu pracovního týmu OS Rozum a Cit. Jejich pomoc je pro nás velmi cenná. Přítomnost více pracovníků na akcích tak zajišťuje mnohem individuálnější přístup ke klientům. Dobrovolníci jsou pravidelně vzděláváni a pracují pod supervizí.

Někteří dobrovolníci nespolupracují pouze na víkendových akcích či letních pobytech, ale zapojují se i do administrativní činnosti, do kampaní a osvěty náhradní rodinné péče OS Rozum a Cit.

Všem těmto dobrým duším chceme poděkovat za jejich čas a energii, kterou věnují jak naší organizaci, tak i Vám, náhradním rodinám.

Pro zájemce o dobrovolnictví v OS Rozum a Cit kontaktujte **Lenku Hryzovou** (+420 323 604 504, sluzby@rozumacit.cz), ráda Vám poskytne podrobné informace.

VZDĚLÁVACÍ A TERAPEUTICKÉ SLUŽBY

Od roku 2010 se projekt Vzdělávacích a terapeutických služeb zaměřuje také na rodiny, které vychovávají v náhradní rodinné péči dítě s psychiatrickou diagnózou. **S tématem dětské a dorostové psychiatrie** zatím s náhradními rodiči, kromě našeho projektu, nikdo pravidelně nepracuje.

Faktem, že je to téma, o kterém potřebují rodiče stále mluvit, dále se vzdělávat a pravidelně se setkávat, je i skutečnost, že je o semináře stále zájem. Většina rodičů jezdí na semináře opakovaně, skupina je ale otevřená i rodičům novým. Uspořádali jsme zatím 10 seminářů, kterých se zúčastnilo více než 100 klientů.

Účastníci seminářů vyplňovali dotazníky, ze kterých vyplývá následující:

- v těchto rodinách vyrůstá průměrně 5 dětí
- průměrný počet dětí s psychiatrickou diagnózou v rodině je téměř 2 děti
- průměrný věk dětí s psychiatrickou diagnózou v rodině je necelých 14 let

Zmapovali jsme i poruchy, které se v těchto rodinách vyskytují:

Hyperaktivita, alkoholový syndrom, autismus, traumatizace, těžká mentální retardace, lehká, středně těžká a těžká mentální retardace s poruchou chování, deprese, úzkosti, Aspergerův syndrom, strach z lidí, atypický autismus, DMO, agresivita, lehká debilita.

Většinu seminářů vedla MUDr. Jana Schmidtová, psychiatr a specialista na dg. autismu ve spolupráci s psychologem Mgr. Petrem Štěpánkem.

Rodiče potřebovali pracovat na tématech:

- nebýt v tom sami
- správná diagnostika před příchodem dítěte do rodiny
- vyhoření - jak to zvládnout
- stydím se za problémy dětí
- selhali jsme?
- rozpad partnerského vztahu
- agresivita směřovaná proti všem
- spirála afektu
- nastavování hranic
- problémové, nebezpečné chování
- jak zvládnout stres, jak dobít baterky
- manipulace dětí
- je chyba v pěstounech?
- není to naše vina?
- impulzivita, agresivita, sebepoškozování
- pravdivá informovanost od úřadů

S čím rodiče odcházeli, aneb „Výstupy ze seminářů“:

- posunulo mě to, jsem tolerantnější
- lidé jsou na tom i hůř než já
- seznámení s jinými lidmi – vzniklo společenství
- déle vydržím jeho vztek, afekty
- řešení pocitu selhání
- odolávám likvidaci okolí humorem – sousedi, sociálka, škola, rodina, manžel – přístup k handicapovaným

- vyslechli můj příběh – není to moje vina
- klid, důslednost, trpělivost, redukce afektu
- povyražení, relax, odpočinek
- program - přednášky, hry – člověk si uvědomí...
- úlevu, sdílení, nebýt na to sama
- aktivně jdu a hledám pomoc, odborníky
- můžu vystoupit ze zátěže, stereotypu
- popovídat si, slyšet názory, zkušenosti
- nedělá to naschvál - nemůže za to - je handicapované
- umět se ozvat, zastat se sebe
- jsme rádi, že sem můžeme jet
- pomoc v krizi/v těžké situaci
- hledání spolupráce s organizacemi
- sdílená starost, poloviční starost
- snažíme se informovat dopředu
- nechali jsme děti vyšetřit
- získali jsme informace

Rodiče ocenili přednášky na téma Traumatizace, medikace, fetální alkoholový syndrom a autismus, které přednášela MUDr. Jana Schmidtová.

Pokud i vy vychováváte přijaté dítě s psychiatrickou diagnózou nebo máte pochybnosti o správné diagnóze přijatého dítěte, přijďte mezi nás!

Semináře na téma Dětské a dorostové psychiatrie bychom rádi zařadili do projektu i v roce 2013.

SPOLU O KROK DÁLE ANEŽ RÁDI SE UČÍME A RÁDI POZNATKY PŘEDÁVÁME DÁL

Letošní rok byl pro nás pestrý a bohatý také v oblasti vzdělávání se a možnosti získané poznatky předávat dál.

Největší rozjezd jsme zaznamenali **v oblasti případových konferencí**, kde jsme v loňském roce byli přizváni Ministerstvem práce a sociálních věcí k tvorbě metodiky případových konferencí pro všechna pracoviště OSPOD v ČR. V letošním roce jsme měli možnost tuto metodu šířit teoreticky i prakticky. Od začátku roku jsme facilitovali (vedli) celkem 25 případových konferencí (včetně měsíce listopadu), některé z nich jsme připravovali i organizačně. Díky finanční podpoře OS Lumos jsme v této metodě proškolili formou jednodenního teoretického semináře a následně dvoudenního praktického semináře 10 pracovišť OSPOD v Pardubickém kraji – proškolili jsme 8 skupin, místo konání Pardubice, Chrudim, Ústí nad Orlicí, Svitavy + NNO, DD. Uspořádali jsme i 6 dvoudenních seminářů a 3 pětidenní výcviky na dalších místech v ČR. Seminář “Jak zorganizovat případovou konferenci” a výcvik “Jak facilitovat případovou konferenci” se nám podařilo akreditovat u MPSV. V červnu tohoto roku jsme byli pozváni Justiční akademii mezi opatrovnícké soudce v Praze a v Brně, v říjnu tohoto roku jsme byli pozváni na Metodické setkání pracovníků SPOD Středočeského kraje, kde jsme

také mohli předávat zkušenosti z případových konferencí. Abychom i nadále tuto metodu rozvíjeli, pořádáme supervize facilitátorů případových konferencí a všech, kdo se na případových konferencích podílí.

Rozhodli jsme se také přispět do **kampaně na podporu náhradní rodinné péče**. Na toto téma jsme pořádali semináře v mateřských a rodinných centrech, kam jsme vždy přizvali i některého náhradního rodiče, aby předával své praktické zkušenosti. Informace související s novelou zákona o sociálně-právní ochraně dítěte jsme šířili mezi odborníky i širokou veřejnost – v Senátu ČR, v Poslanecké sněmovně, mezi jednotlivými poslanci, na MPSV, na KÚ Středočeského kraje, na tiskových konferencích, na vyšších odborných školách, v profesních skupinách, na seminářích a konferencích, v médiích. Zároveň jsme osobně navštívili 15 pracovišť OSPOD ve Středočeském kraji a dalších přilehlých krajích, abychom těmto pracovištím mohli nabídnout takovou spolupráci, která reaguje na změny související s novelou zákona o sociálně-právní ochraně dítěte.

V září tohoto roku jsme uspořádali vzdělávací seminář na téma “Pěstounská péče na přechodnou dobu”. Řadu z těchto aktivit finančně podpořila Nadace Terezy Maxové dětem. V tématu odborníků doprovázejících pěstouny na přechodnou dobu a v tématu principu vztahové vazby v sociálně právní ochraně dítěte jsme měli možnost účastnit se vzdělávání, které lektorovali slovenští kolegové z OS Návrat. Mnoho z těchto poznatků předáváme dál v našich seminářích i při každodenní práci s klienty.

V tomto roce jsme dokončili **projekt Bezpečný začátek** – podpora „připoutání se“ dětí přijatých do náhradních rodin, kde jsme ve spolupráci s OS Šafrán dětem a díky finanční podpoře nadace OKD mohli doprovázet a připravovat děti ještě před příchodem do náhradních rodin a dále pak pracovat s celými náhradními rodinami.

Jsmo velmi rádi, že jsme byli přizváni do **příprav budoucích pěstounů ve Středočeském kraji**. S touto skupinou klientů se snažíme pracovat i v době, kdy ještě nemají svěřeny děti do své péče, např. formou účasti na našich vzdělávacích seminářích nebo podporou prostřednictvím Klubu náhradních rodičů.

V roce, kdy jsme se všemi svými silami snažili podpořit novelu zákona o sociálně- právní ochraně dítěte, snad ani není možné stagnovat. Vzdělávání sebe i druhých považujeme za jednu z nejúčinnějších metod, jak nezakrňet a posouvat věci dále, někdy jen zdánlivě nepatrnými krůčky, někdy kroky, které jsou více vidět a tak logicky vybudí i větší reakci těch, kteří by rádi zůstali v pohodlně zajetých starých kolejích...

Lucie Salačová, metodička OS Rozum a Cit

„NENÍ TO VŮBEC ŠPATNÉ!“

Dobrý den,

Před časem jsem slíbila Rozumu a Citu, že se trochu rozpovídám na téma, které se v současné době probírá ze všech stran. Mluvím o právu dětí, vyrůstajících u pěstounů a poručníků, na informace o své původní rodině, popř. styku s ní. A také o vlivu médií a dalších technických vymožeností na naše životy.

Jsem skoro deset let „náhradní matkou“ svým dvěma pěstounským synům. Celá ta léta jsem počítala se situací, do níž jsem se ale skutečně dostala až před pěti, šesti měsíci. První, co jsem zjistila byl fakt, že profesionálním pěstounem na dobu dočasnou bych být nemohla. Nedokázala bych vychovávat děti bez plánování budoucnosti, ani bych nedokázala děti, které miluji, vrátit někomu, kdo je kdysi zradil a o kom bych si myslela, že jim může ublížit.

Ano, jsou situace, kdy biologičtí rodiče přijdou o střechu nad hlavou, zadluží se apod., a děti jsou pak umístěny „za trest“ do ústavu. Ale nevím kolik procent dětí v dětských domovech je tento případ? A tak mi nezbývá, než profesionálním pěstounům fandit a vážit si jejich přístupu. Prostě to berou trochu jinak než já. Říkám ANO pro jejich existenci a práci.

Já ale nejsem profesionální pěstounka. Jsem jenom obyčejná máma. Svoje dva mladší syny jsem si přivezla z dětského domova. Jejich rodiče byli zbaveni rodičovské zodpovědnosti a práv. Starší syn, Adam, hodně zlobil a dost dlouho trvalo, než se s naší rodinou a jejími pravidly sžil. Zpočátku hodně vzpomínal a to nejen na ty zlé věci, ale třeba i na dědu. Až po pár letech s námi začal Adam mluvit o celé původní rodině. Zajímalo ho, proč ho rodiče opustili. A to nejen jeho, který zlobil, ale i údajně „hodného“ bratra! Své biologické matky se chtěl jen zeptat PROČ? Biologickému otci zase chtěl všechno vyčíst a vyřídit si to s ním. Pro rodinu to bylo jedno z nejtěžších životních období.

V té době nám pomáhala psychologka z občanského sdružení. Adam se začal postupně zklidňovat. Až jednoho dne dostalo letité přání konkrétní vyjádření: prosil nás, své drahé rodiče, abychom jej doprovodili do pořadu „Pošta pro tebe“! Prostě stále ty z(a)tracené PRVNÍ rodiče chtěl najít. Jeho o skoro čtyři roky mladší bratr Jonáš neměl ty bouřlivé roky s Adamem vůbec jednoduché. On neměl na co vzpomínat. Do domova byl umístěn v necelých třech letech a ani na pobyt zde si prý nepamatuje. Já si myslím, že spíš nechce. Oba kluci byli totiž z pobytu tam dost vystresovaní. Jonáš nás miloval od počátku. Zcela a bezvýhradně. Bylo mu skoro pět, když jsme si ho s bráchou přivezli domů. Byl citově nenasycený, potřeboval nám svou lásku neustále projevovat, vyznávat a ujišťovat se o její vzájemnosti. Byl pak očividně šťastný! Radu let přihlížel, jak řešíme problémy jeho bratra.

Ted' je z něho 14letý puberták, se kterým se denně o něčem dohaduji, kterého stále do něčeho „tlačím“ (školní povinnosti...). Průběžně posouváme hranice oběma směry a k tomu všemu si občas strašně krásně popovídáme. O holkách, o kamarádech, o fotbale. Občas mu třeba něco přečtu, a pak se o tom bavíme. Nebo se společně díváme na nějaký film...

Oba své syny máme já i manžel moc rádi. I když každého, samozřejmě, jinak. Vždyť i oni jsou každý jiný! A nedali bychom je nikomu!!! Adam mě, totiž, stál spoustu energie a sil a také zdraví, protože na odpočinek s ním nebyl nikdy čas. Jonáš mi dával lásku a důvěru v budoucnost. Stoprocentně věřil tomu, že jsem spravedlivá a že každou situaci umím vyřešit. A navíc se povedlo, že se oni dva bratři mají rádi mezi sebou!

Letos na jaře jsem byla zase jednou ukolébána „úspěchy své výchovy“ a oni se vám najednou, nějak začali dít věci... Nějak se to zase začalo hatit. Sedmnáctiletý Adam měl obrovský úlet, Jonáš denně vyvolával hádky. Adam potkal dívku s příjmením jeho biologické matky za svobodna. Bylo jen otázkou času, kdy se dostane na stopu dalším příbuzným. První schůzku s tetou absolvoval Adam sám. Emoce vybuchovaly jak láva ze sopky: slzy, objímání, dovolávání se Pánaboha za svědka. Ale také - a to bohužel - spousta nepěkných slov o matce obou kluků. Jako kdyby ta byla celou dobu někde ve vzduchoprázdnu a jen díky tomu se ocitla bez pomoci široké obce svých příbuzných, tedy jejich. A že je jich opravdu nespočet!

Jsem hrdá na Adama, že to zvládl! A ano, jsem pyšná sama na sebe, že jsem ho na tuhle situaci bezmála celých deset let připravovala! O jeho matce jsem po celou tu dobu mluvila jako o nešťastné holce, která šlápla vedle a pak už nenašla cestu zpět. Mluvila jsem o ní opakovaně. Mluvila jsem o ní často. Mluvila jsem o ní pořád! Také o otci. A ani v skrytu duše jsem k nim necítila, věřte či nevěřte, žádnou zášť. Adam průběžně předával informace o nově nalezených příbuzných bratrovi a nakonec i nám, rodičům. Po společné poradě jsme došli k rozhodnutí, že kluci budou o své matce i nadále hovořit jako o Veronice, budou jí tedy oslovovat křestním jménem, tak jak jsme na to všichni byli zvyklí doposud. O otci kluci moc nemluvili. Adam se kdysi vyjádřil ve smyslu „je to nějaký fotr, ale ne můj, svého mám tady, doma“, a tím to považoval patrně za vyřízené.

Na prvním setkání, ve složení já, manžel, Adam, jsme se sešli s tetou, matčinou sestrou. Byla jsem úplně vedle z toho, že je to naprosto normální, i když velmi mladá, matka dvou malých holčiček! Její partner (jsou spolu už od jejich 14 let) je příjemný mladý Rom, používá stejný styl černého humoru a oplývá stejným smyslem pro ironii jako já! Události kolem rodiny a svých nově nalezených synovců bere s nadhledem a jeho komentáře jsou velmi vtipné. A k tomu všemu je ještě velmi pozorný otec těch dvou malých okatých holek. Je mi zkrátka sympatický. Adam mě i tátu celou dobu neustále bedlivě pozoroval, jak budeme reagovat, co

si asi myslíme. Jsem přesvědčená, že když zjistil, že jeho příbuzné přijímáme bez předsudků a přirozeně, spadl mu velký kámen ze srdce. A když jsme odmítli jejich spoluvinu na vzniklé situaci, za kterou se omlouvali, zářil štěstím.

Jonáš se nechtěl účastnit setkání, což jsme, já s manželem respektovali. Díky Adamově neustálému přemlouvání nakonec ale za novými příbuznými vyrazil. Internetem prolétly fotografie z tohoto šťastného setkání s, pro mne, neskutečnými popiskami typu „konečně zase spolu“ či „šťastná rodinka opět pohromadě“. A tady můj nadhled a tolerance narazily na strop. V hádce, kterou jsem vyvolala svou prudkou odmítavou reakcí, jsem chlapcům připomněla realitu: v době, kdy byli v dětském domově je nikdo z jejich příbuzných nekontaktoval a teď, když jsou voňaví, slušní, nej nej nej...a MOJÍ, tak jsou na ně pyšní a chlubí se jimi! Prostě jsem to už neunesla. Adam mi jen řekl, že jsem mu zkazila radost a druhý den přijal s velkorysostí fakt zralého člověka mou omluvu. Díky, Adame!

Fotky po internetu putovaly až dorazily na jižní konec Evropy, kde v současné době bydlí celkem slušně zajištěná, s dobráckým manželem, jejich matka Veronika. Téměř současně se ozval i otec, který žije zase na jiném konci světa. Veronika se chystá setkat s chlapci a se svým otcem, který ji dosud nevzal na milost. Ona také na vlastní kůži poznala pocit opuštěnosti, palčivý a stále přítomný stesk po SVÝCH lidech jako její synové.

Nad fotkami synů prožívá leccos. Píše jim na facebook vyznání lásky a slibuje dárky (uvidíme, zda Adamovi koupí dost drahý klávesový nástroj, aby mohl i nadále rozvíjet svůj hudební talent a Jonášovi rovnátka - aby se ještě více líbil holkám !?!).

Ano, je to tak. Trošku jsem si zažárila na její krásu a mládí, ale popravdě žádné nebezpečí z její strany necítím. Jsem si jistá, že to všichni společně zvládneme. Každopádně to je a ještě bude další velké dobrodružství v životě naší nyní tak široké rodiny. Naše každodenní zážitky jsou nabitě emocemi, vzrušením a dobrodružstvím i bez adrenalinových sportů a exotických dovolených!

A věřte mi: NENÍ TO VŮBEC ŠPATNÉ!

*Pěstounka, dlouholetá klientka našeho sdružení
(Redakčně zkráceno)*

KYBERŠIKANA

Motto:

*Už nepíšeme narozeninové SMSky a nevoláme, ale píšeme odkazy na zed'...
Nepovídáme si, ale chatujeme...Smajlíka s pusou umí poslat každý, ale dát pusu
osobně, to je už o něčem jiném...Na Facebooku se sice o svoje zážitky podělit
můžeme, ale nemůžeme žít...Tolik lidí se kvůli němu pohádalo..Kolik lidí se kvůli
němu rozešlo...Facebook změnil všechno a všechny.....pokud s tím souhlasíš, dej
si to také do statusu*...://*

To jsem měl na své zdi dne 1.6. 2011

Informační a komunikační technologie už několik let zažívají opravdový boom. Setkáme se s nimi všude, prostoupily všechny oblasti lidské činnosti. Pro mnoho lidí jsou nezbytnou součástí života – potřebují je prakticky denně, ať už k práci, studiu či v osobním životě. Používání informačních a komunikačních technologií se stává běžným standardem. ICT se rozšiřují nebývalou rychlostí. Zajímavé jsou např. výsledky britského výzkumu, v němž respondenti zvolili sociální síť Facebook dokonce vynálezem desetiletí.

ICT přinášejí nejen užitek, ale stávají se také určitou módou. Výrobci se předhánějí v nových službách či designech mobilních telefonů, v reklamách nám vnucují představu, že náš mobilní telefon vypovídá o tom, kdo jsme. Být součástí internetových sociálních skupin je v určitých kruzích také nezbytností. Těmto módním trendům podléhají díky nedostatečně rozvinutému kritickému myšlení, menším zkušenostem a větší submisivitě především děti a mládež. Činí jim obtíže odolat tlaku, který je na ně vyvíjen médii a mediálními stereotypy, zejména když tento tlak často ani nevnímají. Navíc jsou vystaveni náporu také ze strany vrstevníků. Být jiný, vyčlenit se z kolektivu a jít tzv. proti proudu je velmi obtížné. Ve snaze nevyčínat a být „in“ se tak někdy stávají nedobrovolnými uživateli ICT. Možnost, že se setkají s kyberšikanou či jinou nebezpečnou komunikační praktikou, tak vzrůstá.

Virtuální realita nám nabízí ohromné možnosti – dovolí nám plnit si přání, změnit sama sebe i svůj život k obrazu svému. Někteří lidé se v tomto prostředí cítí lépe než ve skutečném světě. Vtělí se do svého virtuálního já, zatímco o vazby na realitu ztratí zájem. Tito lidé si pak na virtuální realitu velmi rychle vypěstují závislost.

Virtuální komunikace se může negativním způsobem podílet také na reálné interakci lidí. Značně totiž nabourává představu o tom, jak probíhá komunikace mezi lidmi, jak se vytváří mezilidské vztahy a řeší problémy. Ve virtuálním světě je velmi jednoduché se s někým seznámit, komunikovat s ním tak dlouho, jak chci a o čem chci, a v případě problémů komunikaci bez následků ukončit.

Ve skutečném světě to tak jednoduše nefunguje, vše je otázkou kompromisů. Pokud se jedinec naučí jen tento snadný model virtuální komunikace, ve skutečném světě s ním pravděpodobně nevystačí. Zklamání z nevydařených reálných vztahů ho může opět dovést k počítači, kde si tyto nezdarů může kompenzovat.

Technologie mnohdy vyvolávají skutečnou psychickou závislost na virtuálním prostředí. Po opuštění virtuální reality tito lidé zažívají abstinenční příznaky. Skupina lidí závislých na virtuálním světě je potenciálně rizikovou skupinou, neboť jsou podle výzkumů nejvíce ohroženi kyberšikanou a dalšími nebezpečnými komunikačními jevy. Je to jednak proto, že v tomto prostoru tráví mnohem víc času, tudíž je větší pravděpodobnost, že se s útočníkem setkají, a za druhé proto, že virtuální realita se pro ně brzy stává vším a dopady plynoucí z kyberútoku jsou z tohoto pohledu pro ně mnohem víc zničující

Mnoho lidí, a to nejen ti z mladší generace, se dnes upnulo k sociálním sítím. Každý den sledují, co nového se na sociálních sítích odehrálo a neuvědomují si rizika s tím spojená. Nejrizikovější skupinou jsou hlavně děti. Nebezpečím je především velká koncentrace citlivých osobních dat a spousty aplikací, které k nim mají přístup. Např. soukromé informace na sociální síti Facebook jsou dostupné nejenom nejbližším přátelům.

Jak ukázal průzkum na stránkách Tychnet.cz, především mladí uživatelé sociálních sítí v ČR si nedostatečně hlídají své soukromí. Vystavují se riziku šmírování, a v případě, že zveřejňují citlivé osobní údaje, i vážnějším hrozbám. Plných šedesát procent náhodně vybraných uživatelů Facebooku naletělo na falešný profil neexistující dívky a přidalo si ji mezi přátele. Na neexistujícího mladíka se nachytalo 42 procent. Většina nachytaných pustila vetřelce ke všem datům, které přes Facebook prezentují: soukromé fotografie, fotografie přátel, e-mail, telefon, škola, v několika případech dokonce celou domovní adresu.

Díky specifikům internetu nemůže komunikace probíhat stejně jako v reálném světě - uživatelé sociálních sítí si mohou svou komunikaci cíleně promyslet, mohou urážet, vydírat, např. zveřejněním nějaké intimní informace, vyhrožovat, nutit uživatele k osobnímu kontaktu. A to hlavně proto, že jim internet poskytuje určité množství anonymity. I když tato anonymita je mnohdy pouze zdánlivá. Uvedená komunikace však hraničí s nezákonným chováním a může někdy končit i těžkým psychickým i fyzickým poškozením nebo dokonce smrtí.

Některé státy jako USA, Kanada už dobře znají tyto problémy a řeší je preventivními opatřeními či přímo zákonnou úpravou. Např. mají k dispozici zákony proti kyberšikaně (cyberbullyingu), pronásledování (stalkingu či cyberstalkingu), manipulaci vedoucí k sexuálnímu obtěžování (cyber groomingu) apod. Zákonné úpravy jsou vždy doprovázeny systémem sankcí - od pokuty k trestům odnětí svobody. V České republice tento systém dosud není propracován a vzniká doslova za pochodu.

Typickou ukázkou nepropracovanosti systému u nás je např. problém nahrávání učitelů mobilními telefony při výuce a zveřejňování těchto nahrávek prostřednictvím sociálních sítí jako je Facebook. Velká Británie podobné problémy řeší jednodušeji díky systému, který umožňuje zabavit dítěti mobilní telefon a uvalit na něj sankce.

Nebezpečných jevů spojených se sociálními sítěmi je mnoho a jejich popis je velmi obsáhlý. My se v dalších číslech zaměříme jen na ty nejčastější, které jsou spojené s velkým rizikem pro děti. Bude to cybergrooming, cyberbullying, cyberstalking. O dalších negativních jevech jako je hoaxing, spamming, flaming se jen informativně zmíníme.

Bc. et Bc. Martin Galbavý

BĚH PRO PRARODIČE

JAK SPOJIT PŘÍJEMNÉ A UŽITEČNÉ

Už při studiu vysoké školy mě oblast náhradní rodinné péče lákala a chtěla jsem ji blíže poznat. Když jsem pak v zimě 2011 v ruce držela magisterský diplom z jednooborové psychologie, rozhodla jsem se tuto touhu si splnit. Požádala jsem proto Občanské sdružení Rozum a Cit o možnost odborné stáže a s radostí se do ní začátkem roku 2012 vrhla.

Během čtvrt roku se mi tak naskytla možnost zúčastnit se několika programů a poznat služby, které sdružení Rozum a Cit v oblasti pěstounské péče nabízí. Nejvíce mě zaujalo setkávání pěstounů - prarodičů, které je facilitováno (vedeno) sociální pracovníci a psycholožkou z tohoto občanského sdružení. Mohla jsem tak nahlédnout nejen do souvislostí a dopadů připravované novely zákona o sociálně právní ochrany dítěte (a tedy i pěstounské péče) na tuto skupinu náhradních rodičů, ale především poznat prarodiče samotné, jejich konkrétní osudy, radosti i starosti.

A konečně se dostávám k onomu avizovanému nápadu, jak spojit příjemné (v tomto případě výše popsanou stáž) s užitečným.

Společnost SAP BSCE, s.r.o., kde pracuji, se věnuje celé řadě aktivit podporujících neziskový sektor. A protože mě stáž u Rozumu a Citu, jak se říká, chytla za srdce a inspirovala, napadlo mě, že by bylo možné Rozum a Cit se společností SAP BSCE propojit společným projektem. V září 2012 se tak naši zaměstnanci zúčastnili týmového běhu pražského maratonu, přičemž za každého z nich SAP BSCE přispěl určitou částkou na konto Nadačního fondu Rozum a Cit. Výtěžek byl věnován na zaplacení dlouhodobých volnočasových aktivit dětí, které jsou u svých prarodičů v pěstounské péči.

Pevně doufám, že zářijový běh bude zahájením dlouhodobé spolupráce SAP BSCE a Občanského sdružení Rozum a Cit.

Mgr. Lenka Janoušková
SAP BSCE, s.r.o.

O tom, že dobrý nápad podnítil ke společné aktivitě mnoho dobrých lidí a peníze doputovaly skutečně tam, kde jsou velmi zapotřebí, svědčí i následující příběh. Díky finančnímu daru od firmy SAP, jsme mohli podpořit pěstounku, která vychovává svoji čtyřletou vnučku a je ve velmi těžké finanční situaci. Žije s vnučkou sama v chatě, kterou se snaží postupně předělat na trvalé bydlení. Má velké náklady jak na rekonstrukci, tak na provoz.

Tato babička - pěstounka by si moc přála, aby měla vnučka stejné možnosti jako děti z jiných rodin (chodit na kroužky, rozvíjet se...). Jako důležité vnímá i to, aby vnučka byla co nejvíce v kolektivu jiných dětí a ne jen doma s babičkou. Ze svého důchodu ale není schopná financovat rekonstrukci a provoz domku, základní potřeby svoje a svojí vnučky, a ještě zaplatit vnučce kroužky.

Nakonec však vnučka začala chodit na kroužek plavání a tance. Finanční pomoc získala rodina z peněz, které jsme od firmy SAP dostali přesně pro tyto účely.

Lenka Hanousková

VŠICHNI CHCEME NĚKAM PATŘIT...

O prázdninách do Občanského sdružení Rozum a Cít přišel e-mail od dívky z Klokánku, která nás oslovila s tím, že má velké přání zažít, jaké to je někam patřit, mít rodinu.... Její dopis jsme s jejím souhlasem dali na naše webové stránky. Ozvaly se nám tři rodiny, které by se s dívkou rády spojily. Předali jsme kontakty Margitě s tím, ať rodiny osloví a nechali již vše na nich...

Zde je dopis, který nám dívka zaslala:

Dobrý den,

zatím jsem ještě 17 letá holka, ale bohužel 9.října už budu 18 letá holka. A mým největším přáním je mít rodinu, žít v rodině.

Ted' od dubna tohoto roku žiju v Klokánku. Už při vstupním psychologickým vyšetření v klokánku jsme se s paní psycholožkou bavily o tom, že bych chtěla pěstounskou rodinu. Paní psycholožka pak řkala, že se zeptá sociální pracovnice na pěstounskou péči pro mě a pak za mnou ještě přijde a řekne mi. Byla jsem strašně překvapena, že vůbec neřkala něco jako, že by to nešlo. Mám Klokánek ráda, jenže ani Klokánek mi nemůže nahradit rodinu.

Asi před dvěma, třemi týdny jsem byla za paní ředitelkou. Poprosila jsem ji, že bych si moc přála rodinu.

Víte, možná budu za pár měsíců podle zákona dospělá, ale myslím, že v osmnácti pořád ještě jsem tak trochu dítě a potřebuju, aby se o mě někdo staral. Nemyslím to tak, že by dělal všechno za mě, ale potřebuju blízkost dospělých, protože potřebuju cítit nějakou jistotu a bezpečí. Ted' jsem teprve dokončila druhý ročník střední školy, dva mě ještě čekají a ráda bych potom šla i na vysokou školu, a to je ještě spousta let. Já bych o sobě sama řekla, že v sobě mám pořád tu dětskou nevinnost. Často jsem radši v blízkosti klokánů tety, protože mi moc chybí

jistota a pocit bezpečí, který dětem dává rodina a to, že někam patří. Přesto se snažím, mám už přes půl roku brigádu v mekáči, na vysvědčení jsem měla nejhorší trojky, v Klokánku se snažím pomáhat, ráda si hraju s malými dětmi, i paní ředitelka mě chválila.

Lidé si moc neuvědomují, že i velké děti touží po rodině, bezpečí, jistotě a lásce. Málokdo si umí představit, jak často si připomínám, o co jsem přišla, když sleduju všední život jiných lidí, dítě, které objímá maminku, chytá se táty nebo se drží rukou obou rodičů a přeskakuje kaluže. Vždycky si přeju, abych se mohla vrátit zpátky na začátek a všechno změnit. Ale vím, že všichni ten čas vrátit už nejde.

Vím, že já už do 18 let nemám moc času, přesto Vám píšu, protože mít rodinu je moje největší přání. A pokud pro to, abych ji získala, neudělám opravdu všechno, budu si to vyčítat celý život. Myslím, že když si opravdu něco přejeme, měli bychom pro to zkusit udělat opravdu všechno.

Nikdy nepřestanu být přesvědčená, že děti jsou dostatečně tvárné, aby dokázaly překonat své utrpení, když k tomu dostanou šanci. Vím, že bych byla ta nejšťastnější holka na světě, kdybych někam patřila a měla lidi, kteří mě mají rádi. Vím, že bych jim chtěla dělat každý den radost a každého dne bych si vážila.

*Mockrát děkuju,
Margita*

A jak příběh Margity pokračuje? Zatím je vše v začátcích, ale vypadá to, že Margita našla zázemí a místo, kam se bude moci vracet.

Držíme pěsti, aby tomu tak bylo a Margita našla v rodině, se kterou si píše a kterou již navštívila, vše po čem touží...

CUKR NEBO BIČ?

Výchova „bičem“ se v našem století u nás naštěstí již nikde nepraktikuje. Alespoň v to pevně věřím. Oproti tomu výchova „cukrem“ spojená se sladkým odměňováním a pamlsky je, jak se zdá, na denním pořádku. Cukr se nám zkrátka za posledních sto let vkradl do našich potravin i životů více než je zdravo. Zamyslete se tedy prosím se mnou nad tím, do jaké míry může cukr ovlivňovat i Váš život nebo život Vašich dětí.

Opakovaně se účastním odlehčujících víkendových pobytů pro děti z náhradních rodin. Na jedné z prvních akcí jsme s kolegyní zažily velmi zajímavý, ale pro nás poměrně náročný večer. Náš cíl, připravit dětem den plný zážitků byl naplněn a my jsme se těšily, že děti plné dojmů půjdou za chvilku spát. Pomalu jsme se chystaly je ukládat, jenže ouha! Na chodbě bylo nějak rušno. Děti doslova překypovaly energií. V průběhu dne jsme totiž od jistého sponzora obdržely různé čokolády a vánoční kolekce a hodná paní kuchařka je dětem po večeři rozdala, aby si pochutnaly. Což o to, děti si sice pochutnaly, ale rychlý cukr, který do krve našich svěřenců přeskočil z kvanta sněžené čokolády udělal opravdu své. Prostě – řeknu to jednoduše - bylo to divoké. Řeknu Vám jen tolik, že posledního vytrvalce se podařilo uspat někdy před půlnocí, kdy ještě krátce před tím stihl zamést celou chodbu, aby alespoň trochu ulevil své překypující energii. A my s kolegyní? Sladkosti na našich pobytech podléhají od té doby jisté cenzuře.

Od téhle příhody jsem si začala na různých akcích a výletech s dětmi víc všímat toho, jaké reakce u nich nastávají po konzumaci sladkostí. Zajímavé pro mě bylo i pozorování dětí na klubu pro náhradní rodiny, kam jsem docházela celý rok. Součástí odpoledního programu byla i svačinka, kterou si děti donesly z domu a která obvykle následovala po první, dynamičtější části klubu, např. procházce do lesa, venkovních hrách nebo pobytu na hřišti. Druhá část programu měla klidovější charakter a více relaxační charakter (společenské a volné hry, malování, zpěv, práce s knihou). Z mého, řekněme laického pozorování vyplynulo, že většina dětí, které vytáhly ze svého batůžku sušenky, čokoládky a jiné dobrůtky byla v druhé části programu neklidnější. Jejich nově nabuzená energie z bílého cukru je nutila k další vlastně nepřírozené aktivitě, všímala jsem si mnohdy neklidu, podráždění a emočních výkyvů. Oproti tomu děti, které mlsaly zeleninu, ovoce nebo cereálie se v druhé části programu dokázaly více zklidnit. Hrály si, povídaly a jevily se mi jako více uvolněné a spokojené.

Jak to tedy s tím rafinovaným cukrem a jeho konzumací vlastně je? Můžeme nevinnou svačinkou vlastně ovlivnit náladu a energii dítěte pro další část dne? Co myslíte Vy?

Mgr. Petra Štětková

NADAČNÍ FOND J&T ZAČAL HLEDAT RODIČE

Najít co nejvíc nových pěstounů i představit pěstounství nejširší veřejnosti se rozhodl Nadační fond J&T prostřednictvím celostátní kampaně **HLEDÁME RODIČE**. Ta byla odstartována na konci září tohoto roku a jejími patrony se stali známí herci David Švehlík, Saša Rašilov a Ondřej Vetchý. Právě oni si také zahráli hlavní role v televizních spotech, které se od začátku listopadu objeví na obrazovkách České televize. Nejedna divák se tak při jejich sledování neubrání potutelnému úsměvu nad situacemi jak vystříženými z „běžného“ života většiny rodin. Jsou totiž situace, které zažijete jen v rodině. A právě tuto myšlenku se Nadační fond J&T rozhodl použít jako hlavní motto své kampaně. Je to totiž rodina, byť náhradní, která je pro dítě v rámci jeho dospívání tím nejdůležitějším. Drtivá většina renomovaných odborníků se shodne na tom, že děti potřebují od svého narození jednoho člověka, který o ně bude pečovat, a který u nich bude neustále přítomen, a to vždy, když to budou potřebovat. Výchova kdekoli jinde než v rodině proto nejenže není vhodná, ale může v životě dítěte napáchat i nedozírné škody.

Hlavním cílem kampaně **HLEDÁME RODIČE** je tak představit veřejnosti, co se pod pojmem pěstounství vlastně skrývá a probudit o tento druh náhradní rodinné péče zájem napříč celou společností. O naplnění tohoto záměru se kampaň HLEDÁME RODIČE snaží prostřednictvím několika nástrojů. Prvním z nich jsou **webové stránky www.hledamerodice.cz**, kde zájemci získají jakékoliv informace o pěstounství prostřednictvím online poradny, případně si budou moci stáhnout či bezplatně objednat příručku „Já Pěstoun“, kde se v jednoduché formě dozví veškeré základní informace o tom, co pěstounství vlastně obnáší. Pro všechny je připravena také **bezplatná telefonní linka 800 888 245**, kde vyškolení odborníci pomohou všem zájemcům zorientovat se v problematice náhradní rodinné péče a případně je nasměrovat k dalším krokům. Zájem o otázky pěstounství by měl probudit také profil „Hledáme rodiče: Pěstouny“ **na sociální síti Facebook**. Kampaň lze navíc podpořit objednááním ručně vyráběných šperků z limitované edice „Hledáme rodiče“ od známých designérek Báry Nussbaum a Terezy Šmahové.

Zda bude kampaň **HLEDÁME RODIČE** nakonec úspěšná, ale závisí i na řadě dalších faktorů. Snaha o získání co nejvyššího počtu nových náhradních rodičů totiž souvisí i s potřebou rozšířit spolupráci na všech úrovních společnosti, od celostátní přes krajskou a regionální až k představitelům jednotlivých samospráv a OSPODů. Stranou by navíc neměly zůstat ani jednotlivé neziskové organizace, jejichž význam je v rámci náboru nových pěstounů nezpochybnitelný. Ať už se tak bude jednat o úroveň správní či neziskovou, je Nadační fond J&T připraven spolupracovat se všemi úřady a organizacemi tak, aby společně s nimi našel nový domov co největšímu počtu opuštěných dětí.

NADAČNÍ FOND J&T

**HLEDÁME
RODIČE.cz**

CO JSTE S NÁMI ZAŽILI NA JAŘE A V LÉTĚ

V minulém čísle Zpravodaje jsme uvedli přehled našich hlavních realizovaných projektů v průběhu prvních měsíců letošního roku. Na tento článek bychom chtěli navázat doplněním aktuálních informací.

V létě 2012 se uskutečnila jedna z akcí projektu Vzdělávací a terapeutické služby pro náhradní rodiny financovaná **Nadací Naše dítě** a to ve výši 13 000,- Kč. **Letní terapeutický pobyt pro náhradní rodiny s handicapovaným dítětem** proběhl v termínu 9. - 12.8.2012 v Kolpingově rodině ve Smečně.

Od srpna 2012 se realizuje 11ti měsíční projekt **Asistenční služba a tábor pro děti s autismem, který je plně financován z projektu Pomozte dětem!, organizovaný Českou televizí a Nadací rozvoje občanské společnosti** a podpořen částkou 29 500,- Kč. V rámci tohoto projektu se dvě děti v pěstounské péči – Vašík a Anna - zúčastnily letního tábora, pěstounka z těchto finančních prostředků mohla pro chlapce zakoupit pomůcky pro domácí výuku metodou Montessorri. Z poskytnutého grantu je také hrazena pravidelná péče asistentky pro Vašíka v průběhu školního roku 2012/2013.

Od září 2012 do června 2013 je z poskytnutého finančního příspěvku **Nadačního fondu Veolia**, ve výši 30 000,- Kč, hrazena realizace projektu **Klubová setkání náhradních rodin**. Tento projekt běží již od října roku 2010, kdy se poprvé sešli náhradní rodiče z Říčana a okolí v ZŠ Říčany, aby mohli sdílet své problémy, předávat si své zkušenosti a informace. O klubová setkávání mají pěstouni od začátku velký zájem, proto se tato skupina začala scházet pravidelně. Na každém měsíčním setkání je kromě sdílení informací a zkušeností věnován prostor také přednášce na některé z témat z oblasti náhradní rodinné péče.

V rámci 14.ročníku projektu **Pomozte dětem!** jsme získali finanční prostředky také na individuální projekt **Asistenční služba pro Radku**, a to 30 000,-Kč. Díky této finanční částce můžeme přispívat pěstounské rodině, ve které Radka vyrůstá na osobní asistentku. Radka je třináctiletá dívka s těžkým zdravotním handicapem, která školní povinnosti zvládá pouze za doprovodu další osoby.

Díky štědrým dárcům!

DĚKUJEME

náhradním rodinám za aktivní zájem o vzdělávání a služby podporující děti vyrůstající v jejich rodinách!

ZA SPOLUPRÁCI DĚKUJEME PŘEDEVŠÍM:

Středisku náhradní rodinné péče a PhDr. Věduně Bubleové, PaedDr. Michaelu Chytrému, PhDr. Jeronýmu Klimešovi, Dáše a Vráťovi Kratochvílovým, OSPOD v Říčanech a Michaele Šlajzové, Mgr. Petře Krupičkové, Mgr. Kamile Kudlvasrové, Občanskému sdružení Safrán dětem, Mgr. Rastislavu Pacákovi, Mgr. Karolině Koubové, Mgr. Jolaně Fořtové, MUDr. Janě Schmidtové, Mgr. Petru Štěpánkovi, Bc. Jakubu Kabíčkovi, PhDr. Janu Šiklovi PhD., Občanskému sdružení Velký vůz, Mateřskému centru Veverka a dalším spolupracovníkům a lektorům.

ZA FINANČNÍ PODPORU NAŠICH PROJEKTŮ DĚKUJEME:

Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR, Magistrátu hl. m. Prahy, Nadačnímu fondu J&T, Nadaci Terezy Maxové dětem, Nadaci rozvoje občanské společnosti, Nadačnímu fondu Albert, Nadaci České spořitelny, Nadaci Veolia, Nadaci Naše dítě a dalším dárcům.

NADAČNÍ FOND J&T

Nadace Terezy Maxové dětem

SPOLČNÝ ŠKOLNÝ PROJEKT

NROS
Nadace rozvoje občanské společnosti

www.nasedite.cz

evropský
sociální
fond v ČR

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠÍ BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ za dlouholeté partnerství a finanční podporu našich projektů patří Nadačnímu fondu Rozum a Cit.

Za finanční a jinou podporu děkujeme také firmám
**ICP, s. r. o., EPI-Centrum, s. r. o., Arton, s. r. o., Sudop Praha, a. s.,
Metroprojekt, a. s., TPA Horwath**

**Občanské sdružení Rozum a Cit získalo status organizace uznané
Ministerstvem práce a sociálních věcí** na období 2010–2012 pro činnost
v oblasti prarodinných aktivit!

**Jako ústřední orgán přispívá Ministerstvo velkým podílem na realizaci
našich aktivit.** Těto podpory si velice vážíme a doufáme, že bude pokračovat
i v následujících letech.

PLÁN AKCÍ NA 1. POLOLETÍ 2013

4. leden 2013

KLUB PRO CELÉ RODINY

Supervize – Mgr. Jaroslava Máliková

Místo konání: Říčany u Prahy

1. únor 2013

KLUB PRO CELÉ RODINY

Traumatizace dětí – Mgr. Petra Štětková

Místo konání: Říčany u Prahy

1. březen 2013

KLUB PRO CELÉ RODINY

Místo konání: Říčany u Prahy

2.–3. března

VÍKEND PRO RODINY S HANDICAPOVANÝMI DĚTMI

Canisterapie – Mgr. Petra Štětková

Místo konání: Kolpingova rodina Smečno

5. duben 2013

KLUB PRO CELÉ RODINY

Supervize – Mgr. Jaroslava Máliková

Místo konání: Říčany u Prahy

12.–14. duben 2013

VÍKEND POUZE PRO MLADÉ LIDI

Sebezpoznavací akce pro mladé lidi – Mgr. Jakub Kabíček

Místo konání: Říčanská hájovna

27.–28. duben 2013

SEMINÁŘ POUZE PRO RODIČE

Syndrom vyhoření – Bc. et Bc. Martin Galbavý

Místo konání: Fond ohrožených dětí, Praha

3. květen 2013

KLUB PRO CELÉ RODINY

Biologické dítě mezi přijatými – Ludmila Hanušová

Místo konání: Říčany u Prahy

25.–26. květen 2013

VÍKEND PRO CELÉ RODINY

Muzikoterapie – manželé Kratochvílovi

Místo konání: Immanuel, Ždírec nad Doubravou

7. červen 2013

KLUB PRO CELÉ RODINY

Místo konání: Říčany u Prahy

13. červen 2013

SEMINÁŘ POUZE PRO RODIČE

Dětská a dorostová psychiatrie – MUDr. Jana Schmidtová

Místo konání: Aditea, Praha 2

LETNÍ POBYTY 2013

15.–19. červenec 2013

LETNÍ POBYT PRO NÁHRADNÍ RODINY SE SMĚSÍ TERAPEUTICKÝCH TECHNIK

Mgr. Jakub Kabiček

Místo konání: Mlýn Brejlov

15.–18. srpen 2013

LETNÍ POBYT PRO RODINY, KTERÉ VYCHOVÁVAJÍ DÍTĚ S HANDICAPEM – ATTACHMENT A JEMNÁ DOTYKOVÁ TERAPIE

Martina Smutná

Místo konání: Kolpingova rodina Smečno

26.–29. srpen 2013

ZÁŽITKOVÝ LETNÍ POBYT PRO MLADISTVÉ VYRŮSTAJÍCÍ V NRP

Občanské sdružení Velký vůz

Místo konání: Do Nitra – Osinalice

PLATBY NA ROK 2013:

Druh akce	PLATBA	ZÁLOHA
Víkendová akce pro celé rodiny		
dospělý	600,–	500,–/rodina
dítě do 15 let	200,–	
Letní pobyt		
dospělý	1 600,–	1000,–/rodina
dítě do 12 let	800,–	
Víkend pro mladé lidi		
mladší (15–22 let)	500,–/rodina	200,–/rodina
Semináře pouze pro dospělé (1 den/víkend)		
	300,–/500,–	200,–/osoba

Cena jednotlivých víkendů může být upřesněna dle programu víkendu a bude uvedena v pozvánkách na jednotlivé akce.

Uvedené ceny zahrnují příspěvek na lektora, ubytování a stravné (50 % lektorné, 30 % ubytování a 20 % strava).

Zálohové platby na jednotlivé akce klient zasílá ihned po písemném nebo telefonickém přihlášení. Klient je na akci závazně přihlášen po obdržení zálohové platby na účet OS Rozum a Cit.

Předběžné rezervace termínů a informace o jednotlivých akcích získáte na:

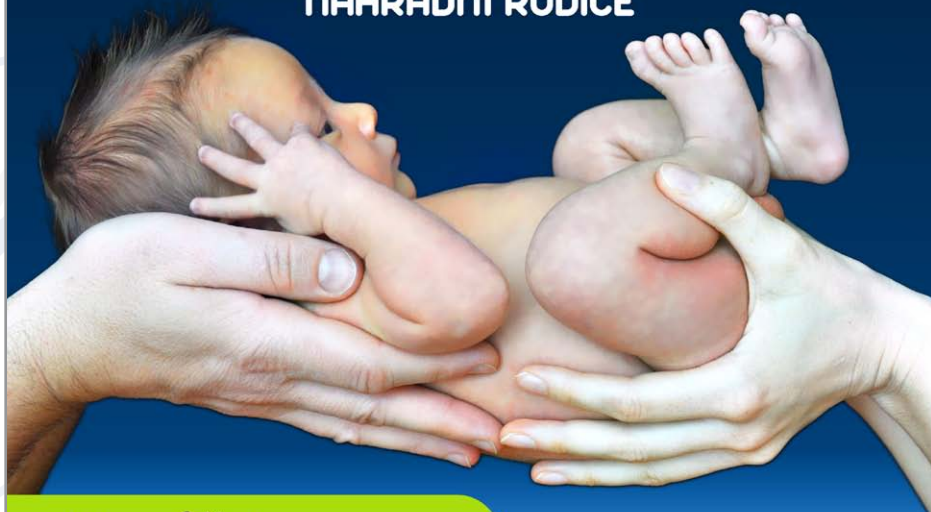
tel.: +420 323 604 504, +420 607 901 658; e-mail: sluzby@rozumacit.cz

Kontaktní osoby: Martina Smutná a Lenka Hryzová

OPUŠTĚNÉ DĚTI

potřebují

NÁHRADNÍ RODIČE

I Vy můžete

POMOCI

více, než si myslíte.

Již 15 let hájíme jejich právo
na bezpečný domov
a odbornou péči v rodině.
Díky všem, kdo nám pomohli
podpořit **2 700 dětí**
vyrůstajících v **700**
náhradních rodinách.

Potřebujete pomoci při výchově přijatých dětí?

**Rádi byste rozšířili své znalosti a dovednosti o nové
metody práce v oblasti náhradní rodinné péče?**

Premýšlíte o přijetí opuštěného dítěte do Vaší rodiny?

Jsme tu pro Vás!
tel.: 323 605 782
www.rozumacit.cz

rozum
a cit

ZPRAVODAJ

ZIMA2012

Občanské sdružení Rozum a Cit

Trvalé sídlo: Jablonského 639/4, 170 00 Praha 7

Korespondenční adresa: Na Výsluní 2271, 251 01 Říčany

ČÚ: 268043028/5500

IČ: 70828181

Grafické zpracování: Jakub Cejpek

www.rozumacit.cz